
Začelo se je v votlini, daleč stran od mene in tebe, ko se je zgodil čudež. Prišel je za vse, da bi vžgal naša srca. Bil je kot prižgana sveča, ki sveti le tako, da se daruje. Mnogi so se bali, da bi se jih plamen dotaknil, tiste pa, ki so ga sprejeli, je povabil, da svetijo skupaj in vnemajo druge.

Prepotoval je dolgo pot, da je danes lahko pred menoj in pred teboj. Kaj bova naredila z njim? Lahko se obrneva stran in sva še naprej pusti sveči, ki se bojita, da bi se ju plamen dotaknil. Ali pustiva, da iz mene in tebe naredi naju, da ga širiva naprej.

Kaj bova vzela danes? Je zopet dovolj samo sveča ali bova tokrat sprejela plamen?